

Vem står upp för friheten inom kollektivtrafiken?

Vilka svenska chefer inom kollektivtrafiken företräder överhuvudtaget en frihetsideologi? BR (Bussbranschens förbund) en sargad förening där över hälften av alla medlemsföretagen gått i konkurs eller är uppköpta. Praktisk taget lika många företag är inte medlemmar överhuvudtaget och lever "ett" liv fria från en förbund som egentligen har som uppgift att stöda de privata företagen i ett land som styrs av värsta avarten av monopolister.

"Stå upp för friheten, för friheten den kan inte försvara sig själv",

Men vad sker när ingen driver frihetens fråga?

Vi har faktisk aldrig haft någon sådan rörelse i Sverige, men den skulle behövas nu, mer än någonsin.

För var finns friheten idag? Vilket svenskt borgerligt parti företräder överhuvudtaget en frihetsideologi mer än att man vill avreglera genom att omreglera?

Det tycks, av den senaste tidens politiska beslut att döma, inte bättre än att pragmatik och social planekonomisk ingenjörskonst helt ersatt ideologiska frihetsprinciper. De borgerliga partiföreträdarnas strategi tycks ha varit att undvika ideologi för att istället pumpa ut förenklad praktisk politik till väljarna.

Problemet är dock djupare än så, när länsbolagen skapades och politikerna tog över SLTF som blev den naturliga hemvisten för staten, landsting och kommunala företag "Den rena pragmatismen fungerade inte, för den som försöker vara praktisk utan att utnyttja den kunskap och vägledning som principer representerar". Plötsligt så finns det inte längre något mål, man byter bort "större värden mot mindre", frihet mot planhushållning och så lämpade man över operativa statsunderstödda företagen som lever på skattebetalarna till BR som jublade över nya bärkraftiga medlemsavgifter utan att begripa att motparten lagt gökungar i boet. Intelligensen inom BR:s styrelse och medlemsföretag har aldrig varit särskild utvecklat, under årtionden har den bevisligen i vart fall inte ökat, så man bäddar får man ligga.

Det är den svenska regeringen som tillsatt Ulf Lundin vilken nu skall utreda framtidens kollektivtrafik, svaret på utredningen kunde vara enkel och behöver endast 5 ord – avreglera, avreglera utan att omreglera.

Bristen på frihet är en viktig orsak till ohälsan bland dem som arbetar i den offentliga sektorn och kollektivtrafiken, därom är merparten av alla politiker överens om. Det är också en av de frågor som diskuterats på Kommunals kongress som i nästa skede inte drar sig för att med hjälp av utpressning driva igen arbetsregler och löner som berör hela branschen i hela landet som låser in företagen i avtal som är otidsenliga, vilket inte är bra för företagen och förarna.

Sjukskrivningar och förtidspensioner är dubbelt så vanliga bland dem som arbetat i kommuner och landsting de senaste tio åren som bland befolkningen i övrigt.

För dom som inser att vi måste ha mindre stat, mindre facklig påverkan, större flexibilitet där företagen kan förhandla fram med sin personal avtal som är anpassade till verksamheten först då har man lagt grunden till ett friare Sverige, ett friare företagande, ett bättre liv för personalen och en kollektivtrafik som är anpassat till kunden med massor av innovationer.